

Putování malé housenky

Housenky mají kopřivu rády nejen proto, že jim dobře chutná, ale pod jejími listy se mohou ukrýt před hladovými ptačími zobáčky. Koneckonců je to také jediná kopřiva, která jim zbyla.

A protože housenky jsou velice žravé, začaly si brzy dělat starosti s tím, co si počnou, až kopřivě okoušou všechny její listy.

A tím začíná náš příběh...

„Asi umřeme hlady,“ povídá jedna housenka druhé a z jejich hlásků je slyšet veliká úzkost.

„Co si jen počneme?
Jediná kopřiva široko daleko, kolem ostříhaný trávníček, ani kytička v něm neroste, pouze tráva a zase jen tráva. Kdo to má jíst?“

„Neplačte sestřičky housenky, já už vím, co udělám,“ chlácholí své sestřičky malá housenka.

„Vydám se do světa a najdu pro nás potravu. Přeci za touto trávníkovou pouští bez života musí být i jiný svět. Plný šťavnatých kopřiv.“

